

Ἀκολουθία Ὁσίου ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ

Ψαλλομένη τῇ 15^ῃ Ἰουνίου

Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

Ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.
Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Γένους τὴν λαμπρότητα, καὶ κοσμικὴν περιφάνειαν,
νουνεχὲς καταλέλοιπας, σοφὲ Ἱερώνυμε, ἔρωτι ἀγίῳ, καὶ ζωῆς
ἀγίας, τὰς ἀναβάσεις μελετῶν, Χριστοῦ τοῖς ἴχνεσιν
ἠκολούθησας, πτωχεύσας δὲ τῷ πνεύματι, κατεπλουτίσθης
ταῖς χάρισι, διὰ βίου λαμπρότητος, δωρεῶν τῶν τοῦ Πνεύματος.

Γνώσεως τῆς θύραθεν, τελειότατα φρονήματι, ἐν μεθέξει
γενόμενος, σοφίας τῆς ἄνωθεν, ἐραστῆς ἐδείχθης, καὶ τῷ
Γρηγορίῳ, τῷ Θεολόγῳ προσελθὼν, θεολογίας πάσης τὴν
ἐλλαμψιν, ἐδέξω Ἱερώνυμε, τῇ θεολήπτῳ καρδίᾳ σου, καὶ τοῖς
πᾶσιν ἐπήγασας, σωτηρίας διδάγματα.

Χαίρων προσωμίλησας, ἐφέσει Πάτερ τοῦ κρείττονος,
περωθεὶς τὴν διάνοιαν, σοφὲ Ἱερώνυμε, τοῖς ἐν τῇ ἐρήμῳ,
Ὁσίοις Πατράσι, καὶ τούτων ὠφθῆς μιμητῆς, ἀπονεκρώσας
σαρκὸς τὸ φρόνημα, καὶ βίον τὸν ἰσάγγελον, ἀσκητικῶς
βιωσάμενος, καὶ Ἀγγέλων συμμετόχος, μετὰ τέλος γεγένησαι.

Ἦσκησας ὡς Ἄγγελος, ἐν Βηθλεὲμ Ἱερώνυμε, ἱεροῖς
ἀγωνίσμασι, καὶ σκεῦος ἐπάξιον, τῆς Τριάδος ὠφθῆς· ἐνθεν
ἐδομήσω, Μονὰς ἀγίας τῷ Θεῷ, ὀσίων πράξεων παιδευτήρια,
καὶ τούτων ἐχρημάτισας, ὡς πλήρης θείας ἐλλάμψεως,
ὑποφήτης θεόληπτος, καὶ διδάσκαλος ἔνθεος.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Τῶν ὑλικῶν φροντίδων τὸν νοῦν χωρίσας, ἐν τῇ μελέτῃ
τοῦ θείου νόμου, ὅλον σαυτὸν ἐπέδωκας, Ἱερώνυμε Ὅσιε· καὶ ἐν
αὐτῷ τὸν τῆς σοφίας θεραπεύσας χορηγόν, ἐδέξω παρ' αὐτοῦ,

τὸν θησαυρὸν τῆς χάριτος, καὶ μακαρισμοῦ θείου ἠξίωσαν καὶ
νῦν τῆς ἄνω τρυφῶν μακαριότητος, αὐτῆς καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον,
ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων...

Ἀπόστιχα. Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Οἶκον τὴν σὴν ψυχὴν, Τριάδος Πάτερ δείξας, ἀμέμπτω
πολιτεία, φωστὴρ τῆς εὐσέβειας, ἐγένου Ἱερώνυμε.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν...

Χαίροις τῶν ἀρετῶν, ὁ θεῖος ὑποφήτης, καὶ τῆς
Ὁρθοδοξίας, τὸ θεηγόρον στόμα, θεόφρον Ἱερώνυμε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον υρίου ὁ θάνατος...

Ὅλος ἱερωθεὶς, ἀσκητικοῖς ἀγῶσι, θεράπων θεοφόρος,
Θεοῦ τοῦ ἐν Τριάδι, ἐδείχθης Ἱερώνυμε.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ἐνα σὲ ἐν τρισί, προσώποις ὀρθοδόξως, Θεὸν λαμπρῶς
κηρύττει, Τριάς Ὑπεραγία, ὁ θεῖος Ἱερώνυμος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦνωται τῇ μορφῇ, ἐν σοὶ τῇ ἀνθρωπίνῃ, ὁ Λόγος
ἀσυγχύτως, Παρθένε, καὶ ὠράθη, τῷ κόσμῳ ὡς ἠυδόκησε.

Νῦν ἀπολύεις, Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ
Μεγάλου Ἐσπερινοῦ καὶ Απόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετὰ τὸν Προοιμακόν τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ Κύριε,
ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους στ΄ καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς
Προσόμοια τοῦ Ἁγίου. Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς τοῦ κόσμου τὴν εὐκλειαν, καὶ φθαρτὴν περιφάνειαν, νουνεχῶς κατέλιπες θείῳ ἔρωτι, τὸν σὸν σταυρὸν ἤρας Ὅσιε, καὶ χαίρων τοῖς ἴχνεσιν, ἠκολούθησας Χριστοῦ, σεαυτὸν ἀρνησάμενος, Ἰερώνυμε· καὶ λαμπρύνας τὸν νοῦν πράξεισι θείαις, εὐσέβειας ὑποφήτης, περιφανῆς ἐχρημάτισας.

Θεοκίνητον ὄργανον, ἐπιπνοίας τῆς ἄνωθεν, Πάτερ Ἰερώνυμε ἀναδέδειξαι, ἐν Βηθλεὲμ ὡσπερ Ἄγγελος, βιώσας μακάριε, καὶ καθάρας σεαυτὸν, ὑλικῆς πάσης σχέσεως ἔνθεν ἔβλυσας, διδαγμάτων πλημμύραν οὐρανίων, καὶ πιστῶν τὰς διανοίας, χάριτι θείᾳ κατήρδευσας.

Ἐν ἐρήμῳ τὸ πρότερον, τῆς Συρίας διέλαμψας, καὶ ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον Πάτερ ὕστερον, οἷα φιλόπονος μέλισσα, γενόμενος Ὅσιε, τῶν Ὀσίων Ἀσκητῶν, ἐμυήθης τὴν ἔλλαμψιν, καὶ ἐσκήνωσας, ἐν τῇ Γῇ τῇ Ἁγία ἀγιάζων, διδαχαῖς σου ταῖς ἀγίαις, τῶν εὐσεβῶν τὰ συστήματα.

Ἐν τῷ βίῳ περίβλεπτος, ἀρετῶν τελειότητι, Πάτερ Ἰερώνυμε ἐχρημάτισας, καὶ ἐν σοφίᾳ περιδοξος, ὡς πλήρης ἐλλάμψεως, τῆς τοῦ Πνεύματος σαφῶς, διὰ λόγου καὶ πράξεως, φαίνων ἅπασιν, εὐσέβειας τὸ κάλλος θεοφόρε, καὶ ζωῆς τῆς ἰσαγγέλου, τὴν κεκρυμμένην λαμπρότητα.

Καὶ ἡ Ῥώμη ἐτρύφησε, τῆς πλούσιας σου χάριτος, Πάτερ ἱερώτατε Ἰερώνυμε, ἡ Βηθλεὲμ δὲ ἐδέξατο, ἀμέσως τοῦ βίου σου, τὴν αὐγὴν τὴν μυστικὴν, δι' ἧς κόσμῳ ὡς πάμφωτον, ἄστρον ἐλάμψας, ἐφαπλῶν τὰς ἀκτῖνας τῶν σῶν λόγων, καὶ λαμπρύνων θεοφόρε, Ἐκκλησιῶν τὴν εὐπρέπειαν.

Ὡς ἐνθέως ἀκήκοας, θεολήπτῳ φρονήματι, Γρηγορίου Ὅσιε τοῦ παμμάκαρος, θεολογίας τῆς κρείττονος, μύστης ἐχρημάτισας, ὡς δὲ φίλος ἀληθῆς, Αὐγουστίνου γενόμενος, ἀπεκάλυψας, μετὰ πότμον αὐτῷ τὴν ἄνω δόξαν μεθ' ὧν πρέσβευε ἀπαύστως, ταύτης τυχεῖν τοὺς τιμῶντάς σε.

Δόξα. Ἦχος β'.

Παντοδαπεῖ κεκοσμημένος γνώσει, τὴν τοῦ Χριστοῦ πτωχείαν ἠγάπησας, ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἀπόλαυσιν, Ἰερώνυμε Ὅσιε· ὅθεν πᾶσι χαίρειν εἰπών, ἀγγελικῶς τὸν βίον διελήλυθας, καὶ τῆς ἀπ' οὐρανοῦ σοφίας, θεοειδῆς ὥφθης μύστης, ἀνακαθάρας τὸν νοῦν· ἢ γὰρ χάρις τοῦ Πνεύματος, ἐν σοί σκηνώσασα, στόμα θεῖον σὲ ἔδειξε, καὶ ἐνάρετου βίου ὑποτύπωσιν, τῇ Ἐκκλησίᾳ Πάτερ· διὸ ἐορτάζει σου, τὴν μνήμην τὴν πάνσεπτον.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Παρθένον ἢ σκιά τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἢ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγόμενη, οὕτω Παρθένος ἔτεκες, καὶ Παρθένος ἔμεινας· ἀντὶ στύλου πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος· ἀντὶ Μωϋσέως Χριστός, ἢ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα (ι' 7, γ' 13-16, ἐκλογή).

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἢ Σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου,

ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου· οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθῆσεσθε Πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (γ' 1-9).

Δικαίων ψυχὰι ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτούς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (δ' 7-15).

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γῆρας, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξη σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελιωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν· Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Τὴν ἀληθῆ σοφίαν ποθήσας, τῶν χαμαὶ συρομένων ἀπέστης, οὐρανίῳ φρονήματι, Ἱερώνυμε Πάτερ· καὶ ἐν ἐρήμοις τὸν Θεὸν ἐκζητήσας, τοῦ πόθου εὖρες τὴν πλήρωσιν, θεωθεὶς ἐν μεθέξει· ὅθεν ταμεῖον τῆς χάριτος, καὶ πλοῦτος θείας ζωῆς, ἔργῳ καὶ λόγῳ ὤφθης, τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ· ταύτην γὰρ παιδεύεις, πρὸς τὸν Νυμφίον καὶ Σωτῆρα ἀφορᾶν, τὸν δωρούμενον διὰ σοῦ, τοῖς πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β'.

Ἀγγελικὴν ζωὴν ἐλόμενος, ἀπανθούσης εὐκλείας ἐμάκρυνας, ὡς σοφὸς καὶ ἀγχίνους, Ἱερώνυμε Ὅσιε· καὶ τοῦ φωτὸς τὰ ὄπλα ἐνδυσάμενος, τὸν τοῦ σκότους κατηγωνίσω ἄρχοντα, καὶ πολιτείας ἀγίας, μυσταγωγὸς ἐδείχθης ἱερός, πρὸς ἀρετὴν ἀλείφων, καὶ ὁδηγῶν πρὸς τελειότητα, τοὺς τὸ πῦρ δεξαμένους, τῆς θείας ἀγάπης· ὁ γὰρ θεόληπτος βίος σου, εὐσέβειας προβάλλεται καρπούς, καὶ πάντας πιστοῦται, τῆς μελλούσης δόξης τὰς ἀπαρχάς· ἧς Πάτερ μετασχοίημεν, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε.

Ἦχος γ'.

Τῷ ἱερῷ Γρηγορίῳ μαθητευθεὶς, θεολογίας ἀκρίβειαν, καὶ λόγων λαμπρότητα ἐμύθησας, θεοφόρε Ἱερώνυμε· καὶ τῶν ἀρρήτων τὴν γνῶσιν δεξάμενος, Εὐαγγελικῶς καινὰ καὶ παλαιά, ἐκ τοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας σου ἐξήγαγες· δι' ὧν τῶν μὲν πιστῶν τὰς καρδίας ἐστήριξας, τῆς ἀληθείας τοῖς δόγμασιν, αἰρετικῶν δὲ τὰς φληναφίας διέλυσας, τῇ ἰσχυί τῶν λόγων σου· Χριστὸς γὰρ ὁ διὰ σοῦ λαλῶν, δοξάζει τὸν βίον σου, καὶ παρέχει διὰ σοῦ, ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν.

Ἦχος δ'.

Τῶν ἀρετῶν τὴν αὐλακα τέμνων, τῆς εὐσέβειας διδάσκαλος, ἐν Ῥώμῃ ὤφθης, Θεηγόρε Πάτερ Ἱερώνυμε· καὶ τὰ κρείττονα ζηλῶν χαρίσματα, τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ ἀσκηταῖς προσωμίλησας· ἐντεῦθεν ἐν Παλαιστίνῃ ἐπιστάς, θείων Μονῶν δομήτωρ ἐγένου, καὶ τῆς μοναστικῆς πολιτείας ἐν Βηθλεέμ, ὑψηγητῆς ἐδείχθης θεοειδέστατος· καὶ τὴν Ἐκκλησίαν

πλουτήσας, θεοπνεύστοις συγγραφαῖς, τῆς αἰωνίου ζωῆς
ἠξίωσαι, πρεσβεύων Κυρίῳ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Ὅσιε Πάτερ, τῆς ἐν πνεύματι ζωῆς, τὰς ἀναβάσεις
διελθὼν, τῶν κατ' αὐτὴν ἐπιδόσεων, τὴν σοφίαν ἐκτήσω· ὅθεν
ὡς πράξας καλῶς τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα, ἀσφαλῶς διδάσκεις,
δι' οἰκείων πόνων, τῶν ἀρετῶν τὴν ἀντιμισθίαν· καὶ τῆς αἰδίου
δόξης μετὰσχων, τῷ θείῳ Αὐγουστίνῳ ἐκκαλύπτεις, τῶν
αἰωνίων ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν. Αὐτῆς καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον,
Ἱερώνυμε πάνσοφε, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβεΐαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος...

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις
ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ ἐνθεώτατος νοῦς, φιλοσοφίας μυστικῆς
ἐνδιαίτημα· σοφίας τῆς κάτω στόμα, καὶ ταμεῖον λαμπρόν, καὶ
τῆς ἄνω δόξης θεῖον ἔσοπτρον, σοφὸν Ἱερώνυμε, εὐσέβειας
διδάσκαλε, ἡθῶν ἀγίων, φυτοκόμος πανάριστος, μύστης
ἐνθεος, ἀρετῶν τελειότητος· σκεῦος τὸ πολυτίμητον, τῶν
λόγων τῆς χάριτος, ἀσκητικῆς πολιτείας, φοῖνιξ γλυκύκαρπος
Ὅσιε· Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα
ἔλεος.

Στίχ. *Τίμιος ἐναντίον υρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.*

Χαίρων ἀπὸ τῆς Ῥώμης φυγῶν, ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον χωρεῖς
Ἱερώνυμε, καὶ βίου τοῦ ἰσαγγέλου, τῶν θεοφόρων ἀνδρῶν,
πᾶσαν ἀνεμάξω τὴν λαμπρότητα· ἐντεῦθεν κατέλαβες,
Βηθλεὲμ τὴν ἐξάκουστον, καὶ ἐνάρετου, πολιτείας ὑπόδειγμα,
τῇ ἀσκήσει σου, μονασταῖς ἐχρημάτισας· ὅθεν καὶ τὴν
ἀκρίβειαν, διδάσκεις τῆς πίστεως, καὶ τῶν Γραφῶν τῶν ἀγίων,
λογογραφεῖς τὴν εὐθύτητα, Χριστὸν ἰκετεύων, ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. *Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς
καρδίας μου σύνεσιν.*

Χαίροις τῆς αἰωνίου ζωῆς, ὁ κοινωνὸς καὶ κληρονόμος καὶ μέτοχος, ὁ ταύτης τῷ Αὐγουστίνῳ, τὰς ὑπὲρ νοῦν ἀμοιβάς, καὶ τὰ ὑπὲρ λόγον Πάτερ δόγματα, δυνάμει τοῦ Πνεύματος, εἶναι φήσας ἀπόρρητα, γνωστὰ δὲ μόνον, τοῖς αὐτῶν μετὰ θάνατον, ἀπολαύουσι, καθαρῶς Ἱερώνυμε. Ὅθεν σὺν τούτῳ πρέσβευε, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὡς ἂν αὐτῶν τῆς εὐκλείας, συγκληρονόμοι γενώμεθα, οἱ πόθῳ τιμῶντες, τὴν ἐτήσιον σοῦ μνήμην, καὶ ἀεισέβαστον.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Τῷ τοῦ Πνεύματος φωτί, καταλαμφθεὶς τὴν διάνοιαν, φωστὴρ ἀειφανῆς ἐν κόσμῳ, ὠφθῆς σοφὸς Ἱερώνυμε· ὅλην γὰρ ἐφείλκυσας, ἐν σοὶ τὴν θεῖαν ἐπίπνοιαν, καθαρθεὶς πάσης φθαρτῆς σχέσεως, καὶ ἀγγελικῶς πολιτευσάμενος· ὅθεν ὡς θεῖαι λαμπάδες, ἀπὸ Ἀνατολῶν μέχρι Δυσμῶν φαίνουσιν, αἱ συνθῆκαι τῶν λόγων σου, καὶ τῷ Χριστῷ προσάγουσι, τοὺς εἰλικρινῶς σὲ μακαρίζοντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σῶν ἱκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα, καθαρισμόν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον καὶ τὰ Ἀπολυτικά. Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τὴν σοφίαν τιμήσας Ἱερώνυμε Ὅσιε, παρ' αὐτῆς ἐτιμήθης οὐρανίοις χαρίσμασι, καὶ γέγονας φωστὴρ περιφανῆς, βιώσας ὡσπερ Ἄγγελος ἐν γῆ· διὰ τοῦτο σοῦ τὴν μνήμην τὴν ἱεράν, τελοῦμεν ἀνακράζοντες· δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ χορηγοῦντι διὰ σοῦ, χάριν ἡμῖν καὶ ἔλεος.

Ἔτερον. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σοφία καὶ χάριτι κεκοσμημένος λαμπρῶς, ὁσίως ἐβίωσας,
ἐν ἐγκρατεία πολλῇ, σοφὲ Ἱερώνυμε· ὅθεν τῆς τοῦ Σωτῆρος,
Ἐκκλησίας ἐδείχθης, πάμφωτος λύχνος Πάτερ, ἀρετῶν ταῖς
ἀκτῖσι καὶ νῦν Χριστὸν δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σέ.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον
Σου Σωτήρ.

Ὡς ἥλιος λαμπρός, Ἰερώνυμε Πάτερ, ἀνέτειλας ἡμῖν
ἐναρέτοις ιδέαις, καὶ φέγγει τῷ τῆς χάριτος, καταυγάζεις τὰ
πέρατα· ὅθεν σήμερον, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην,
ἐορτάζομεν, καὶ τὸν Σωτῆρα ὑμνοῦμεν, τὸν σὲ μεγαλύναντα.

Θεοτοκίον.

Ἀφράστως τὸν Χριστόν, ἀπεκύησας Κόρη, ὡς μόνη
ἐκλεκτή, ἐξ αἰῶνος φανεῖσα, καὶ κόσμον ἀνεκαίνισας, τῇ
κυήσει σου Ἄχραντε· ὅθεν ἅπαντες, ὡς τῆς ἡμῶν σωτηρίας,
ἀνυμνοῦμεν σέ, πηγὴν αἰτίαν καὶ ῥίζαν, καὶ πύλην οὐράνιον.

Μετά τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς
ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ τοῦ Σωτήρος θεοφόρος θεράπων, καὶ γραμματεὺς τῆς
οὐρανίου σοφίας, ὁ ἱερός τιμάσθω Ἰερώνυμος· βίον γὰρ
ισάγγελον, ἐπὶ γῆς βιοτεύσας, ὄργανον πολυφωνον, εὐσέβειας
ἐδείχθη, ἀναφωνοῦν διδάγματα ζωῆς, τοῖς προσιούσιν, αὐτῷ
μετὰ πίστεως.

Θεοτοκίον.

Ὁ τῶν αἰῶνων Ποιητὴς καὶ Δεσπότης, ἀρχὴν λαβὼν ἐκ
τῶν ἀγνῶν σου αἱμάτων, δι' εὐσπλαχνίας πέλαγος
ἀμέτρητον, ἄνθρωπος γεγένηται, ὁ ἦν μείνας ἀτρέπτως, καὶ
ἡμᾶς ἐρρύσατο, τῆς ἀρχαίας κατάρας, τοὺς ἀνυμνοῦντας Κόρη
εὐσεβῶς, τῆς σῆς λοχείας, τὸ μέγα μυστήριον.

Μετά τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν
καὶ Λόγον.

Τῆ σοφία τῆ θεία καταυγασθεῖς, ὡς τὴν κάτω παιδείαν ἐκπαιδευθεῖς, ἀξίως τῆς κλήσεως, τὴν ζωὴν διελήλυθας, καὶ θείων διδαγμάτων, πλημμύραν ἀνέβλυσας, ἐκ τῶν ταμείων Πάτερ, ἀντλῶν τῶν τοῦ Πνεύματος· ὅθεν ὡς φωστῆρα, καὶ διδάσκαλον θεῖον, τιμῶμεν τῆς πίστεως, καὶ θερμῶς ἐκβοῶμέν σοι, Ἰερώνυμε Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθεῖς ἐξ αἱμάτων σου τῶν ἀγνῶν, ὁ τὸ εἶναι τοῖς πᾶσι παρεσχηκῶς, Θεός τε καὶ ἄνθρωπος, τοῖς ἐν γῆ ὥφθη Πάναγνε, πρὸς οὐρανὸν ἀνάγων, τὸ γένος τὸ βρότειον, ἔργω καὶ λόγῳ δεῖξας, πῶς δεῖ πολιτεύεσθαι· ὅθεν πρὸς εἰσόδους, τῆς ζωῆς τῆς ἀμείνω, ἡμᾶς καθοδήγησον, διὰ βίου σεμνότητος, Θεοτόκε Πανάχραντε, πρεσβεύουσα τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς καταφεύγουσι πίστει, ἀεὶ τῆ πρεσβείᾳ σου.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον. *Τίμιος ἐναντίον ὑρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.*

Στίχ. *Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν ὑριον...*

Εὐαγγέλιον τὸ τοῦ Ὁρθρου τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου.

Ὁ Ν' Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σου Ὁσίου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'. Στίχ. *Ἐλέησον με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...*

Ἀσκητικῆ ἐμπρέψας πολιτεία, τῆς θεϊκῆς χορηγίας ἐκφαίνεις τὸν πλοῦτον, Ἰερώνυμε πάνσοφε καὶ ἐν ἀμφοτέροις δόκιμος φανείς, τῆς τοῦ Κυρίου σου χαρᾶς ἠξίωσαι, ὡς τὸ δοθέν σοι τάλαντον, καλῶς ἐμπορευσάμενος. Αὐτῆς καὶ ἡμᾶς, ἀξιοθῆναι πρέσβευε, Θεῷ τῷ σὲ δοξάσαντι.

Εἶτα οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἁγίου, οὐ ἢ Ἀκροστιχίς· Ἰερώνυμον μακαρίζω τὸν μέγαν. Γερασίμου.

Ωιδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Ἰερωνύμου τοῦ σοφοῦ θεράποντος, τῆς σῆς χρηστότητος, ταῖς πανευπροσδέκτοις, ὁ Θεὸς δεήσεσι, τὸν νοῦν μου φωταγωγήσον, καὶ παράσχου μοι λόγον, ὅπως ὑμνήσω γηθόμενος, τούτου τὰ σεπτὰ ἀγωνίσματα.

Ἐκ ρίζης θείας καὶ λαμπρᾶς ἐβλάστησας, ὡς κλάδος εὐκαρπος, καὶ τῆς εὐσεβείας, γεωργεῖς τὰς χάριτας, παμμάκαρ Ἰερώνυμε, ὀλοτρόπως ποθήσας, τὴν τῆς σοφίας λαμπρότητα, δι' ἧς τῶν κρειπτόνων ἠξίωσαι.

Ῥήσεσι θείαις τοῦ Χριστοῦ ἐπόμενος, ἀνενδοιάστῳ ψυχῇ, κοσμικῆς εὐκλείας, ὀλικῶς ἐμάκρυνας, καὶ τὸν Σταυρὸν ἀράμενος, ἠκολούθησας Πάτερ, ἀσκητικοῖς ἀγωνίσμασι, τῷ σὲ θαυμαστῶς μεγαλύναντι.

Θεοτοκίον.

Ωραϊσμένη παρθενίας κάλλεσι, καὶ ἀπαστράπτουσα, τοῖς ὑπερφυέσι, Πνεύματος χαρίσμασιν, εὐλογημένη Πάναγνε, τὸν ὑπέρθρον Λόγον, σωματοφόρον γεγέννηκας, κόσμον τῆς φθορᾶς ἐκλυτρούμενον.

Ωιδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Νοῦν τὸν σὸν ἀνατείνων, ὀλοσχερῶς Ὅσιε, πρὸς τὴν ὑπερκόσμιον δόξαν, τοῦ Παντοκράτορος, δόξαν ἀπέρριψας, τὴν ἀπανθούσαν ἐμφρόνως, καὶ φωτὸς πεπλήρωσαι, τοῦ ὑπὲρ ἔννοιαν.

Ὑποφήτης παιδείας, τῆς γεηρᾶς γέγονας, ἅπαν ἐξ αὐτῆς ταμιεύσας, σοφῶς ὠφέλιμον ἔνθεν τῆς κρείττονος, καὶ οὐρανίου σοφίας, Πάτερ Ἰερώνυμε, ὠφθης θησαύρισμα.

Μετανάστης ἐγένου, πάσης φθαρτῆς σχέσεως, καὶ πρὸς τὰς ἐρήμους χωρήσας, νοῖ θεόφρονι, βίον ἰσάγγελον, μετὰ σαρκὸς ἡρετίσω, Πάτερ Ἱερώνυμε, ὡς ἐνθεώτατος.

Θεοτοκίον.

Ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, σάρκα ἐκ σοῦ ἔλαβεν, ἔμψυχον καὶ ἔννουν Παρθένε, ὑπὲρ κατάληψιν, καὶ κόσμον ἔσωσε, τῆς παλαιᾶς καταδίκης ὅθεν μεγαλύνομεν, Κόρη τὴν δόξαν σου.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείου Πνεύματος, τῇ ἐπιπνοίᾳ, γλῶσσαν ἐνθεον, καταπλουτήσας, μυστογράφος ἐδείχθης τῆς χάριτος, τὴν τῶν Γραφῶν σαφηνίζων ἀκρίβειαν, καὶ ἀρετῶν ἀναπτύσσων τὴν ἔλλαμψιν· ὅθεν πρέσβευε, θεόσοφε Ἱερώνυμε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θείου Πνεύματος, τῇ ἐπελεύσει, τὸν Συνάναρχον, τοῦ Θεοῦ Λόγον, ἐν νηδύϊ σου συνέλαβες Ἄχραντε, καὶ ἀπορρήτως αὐτὸν ἐσωμάτωσας, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν· ὅθεν ἅπαντες, ὑμνοῦμεν τὰ μεγαλεῖα σου, Παρθένε ἡμῶν μέγα ἰλαστήριον.

Ωιδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς.

Νᾶμα ζωῆς, τῆς μυστικῆς Πάτερ ἦντλησας, καὶ σοφίας, γλυκασμὸν οὐράνιον, ἐκ Γρηγορίου τοῦ Ἱεροῦ, τῶν σεπτῶν χειλέων, θεολογίας τῆς σάλπιγγος, ἐφέσει τῶν κρειπτόνων, ὡς ἐφοίτησας τούτῳ, Ἱερώνυμε μύστα τῆς χάριτος.

Μοναστριῶν, ὑψηγητῆς ἐνθεώτατος, ἀνεδείχθης, Πάτερ Ἱερώνυμε, καὶ μοναστῶν τύπος ἀρετῶν, λόγῳ θεοσόφῳ, διδάσκων καὶ ὑποδείγματι· μονὰς γὰρ δύο Πάτερ, ἐν Βηθλεὲμ ἰδρύσας, ὁδηγὸς αὐτῶν ὠφθης καὶ στήριγμα.

Ἀποχωρῶν, ὡς τετρωμένος τῷ ἔρωτι, τῆς ἀγάπης, τοῦ
Σωτῆρος Ὅσιε, ἀπὸ τῆς Ῥώμης γνώμη στερόρή, ἐπὶ τὰς ἐρήμους,
τὰς τῆς Αἰγύπτου ἐσκήνωσας, μινύμενος τοῦ βίου, τῶν ἐκεῖ
ἀσκουμένων, τὰς ὑψώσεις σοφὲ Ἱερώνυμε.

Καταλιπῶν, πᾶσαν φθαρτῶν περιφάνειαν, τὴν πτωχείαν,
τοῦ Χριστοῦ ἠγάπησας, βίον ποθήσας ἀσκητικόν· ἔνθεν
ἐπομένως, τῇ πολιτείᾳ σου ἔσχηκας, σὺν Παύλῃ τῇ Ὁσίᾳ, χορὸν
θείων παρθένων, Ἱερώνυμε Πάτερ θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Ἀγγελικῶν, σὺ διακόσμων Πανάμωμε, ἀνωτέρα,
ἀσυγκρίτως πέφηνας, καὶ λαμπρότερα ὡς ἀληθῶς τὸν γὰρ
Κτίστην τούτων, καὶ Βασιλέα ἐκύησας, ἡμῖν ὁδοποιούντα,
σωτηρίας τὴν τριβὸν, τοῖς ὀρθὰ Θεοτόκον φρονοῦσί σε.

Ωιδὴ ε΄. Ἴνα τί με ἀπώσω;

Ῥητορεύων τὰ θεία, καὶ λογογραφῶν ἐν Πνεύματι Ὅσιε,
στόμα θεῖον ᾧφθης, καὶ σοφὸς Ἐκκλησίας διδάσκαλος, καὶ
αἰρετιζόντων, τὰς μεθοδεῖας διαλύεις, τῇ ἰσχύϊ τῶν θείων
ῥημάτων σου.

Ἰθυνόμενος, Πάτερ, ἐπὶ τὸν σκοπὸν τῆς ἀνωθεν κλήσεως,
ἀρετῶν ἀσκήσει, Βηθλεὲμ ἐν τῇ πόλει ἐβίωσας, Ἄγγελος
καθάπερ, τὰς σὰς μονὰς ταῖς διδαχαῖς σου, ἀσφαλῶς
κατευθύνων πρὸς Κύριον.

Ζήλω τῆς εὐσεβείας, Πάτερ πυρπολούμενος ψυχῆς
εὐθύτητα, τὴν τοῦ Ὁριγένους, φληναφίαν καὶ δόξαν τὴν
μάταιον, λόγοις σου πανσόφοις, Ὁρθοδοξία διαλάμπων,
διελέγχεις σοφὲ Ἱερώνυμε.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θεὸν τετοκυῖα, τὸν ἀπεριόριστον φύσει θεότητος, ἐν
μορφῇ βροτεῖα, ὑπὲρ λόγον καὶ νόμον τῆς φύσεως,

Κεχαριτωμένη, ἀναλλοιώτως σαρκωθέντα, τῆς ἀπάτης τοῦ ὄφεως ῥῦσαί με.

Ωιδὴ στ΄. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ, πλήρης γενόμενος Ὅσιε, καθάρας σου τὴν ψυχὴν, πάσης ματαιότητος, πληροῖς τὰς ψυχὰς ἡμῶν, λόγοις θεοσόφοις, εὐφροσύνης τῆς του Πνεύματος.

Ὁ νοῦς σου θεοειδής, δι' ἀρετῆς ἐχρημάτισεν, ὁ λόγος σου δαψιλής, Πάτερ ἐκ χειλέων σου, ὡς ὕδωρ χεόμενος, ἄρδει Ἐκκλησίας, Ἱερώνυμε τὰς αὐλάκας.

Νοῆσαι τῶν οὐρανῶν, τὴν δόξαν τὴν ἀνεκκλάλητον, θελήσας ὁ Ἱερός Αὐγουστίνος, Ἄγιε, ὑπὸ σοῦ μεμύηται, ταύτην ἀνωτέραν, τῆς ἀνθρώπων εἶναι γνώσεως.

Θεοτοκίον.

Μαρία Μῆτερ Θεοῦ, τῆς παρθενίας τὸ σκῆνωμα, ἀγνεύειν με ἐν παντί, ψυχὴ τε καὶ σῶματι, ἀξιώσον δέομαι, καὶ τῆς μετανοίας, ταῖς ἀκτίσι με καταύγασον.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν εὐκλεῆ, τῶν ἀρετῶν διδάσκαλον, καὶ μυστικὴν, τῆς εὐσέβειας σάλπιγγα, Ἱερώνυμον τὸν μέγιστον, μελωδικῶς ἀνευφημήσωμεν· ἐν κόσμῳ γὰρ ὁσίως πεπολίτευται, καὶ μύστης τῆς σοφίας ὥφθη ἔνθεος, αἰτούμενος πᾶσι θεῖαν ἔλλαμψιν.

Ὁ Οἶκος.

Σοφίαν ἐκ νεότητος ποθήσας, καὶ ταύτην ὀλοτρόπως ἐκζητήσας, τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ἀγαθῶν, ὡς σφαλλομένων νουνεχῶς, ἐμίσησας τὴν σχέσιν καὶ τὸν ζυγὸν τοῦ Σωτῆρος ἄρας, ἀσκητικῆς ζωῆς πρὸς τελειότητα ἔδραμες, ἀπαρνησάμενος σαυτὸν, καὶ ἅπαν φρόνημα σαρκός, νεκρώσας θεοφόρε· ἐντεῦθεν τῇ πρὸς Θεὸν μυστικῇ ἐνώσει, ἐν μετοχῇ θείᾳ ἐθεώθης, καὶ τῆς σοφίας τὸν δοτῆρα ἐθεράπευσας, τὸν δόντα σοι λόγον σοφίας καὶ γνώσεως· δι' ὃ, σοφὲ Ἱερώνυμε,

μοναστῶν ὑποφήτης καὶ ἀλείπτῃς γέγονας, καὶ Ἐκκλησίας
λύχνος ἀείφωτος, αἰτούμενος πᾶσι θεῖαν ἔλλαμψιν.

Συναξάριον.

**Τῇ ΙΕ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ
Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἱερωνύμου.**

Στίχοι.

Τερώννυμον τὸν μέγαν τεθνηκότα,

Μέγας μένει στέφανος οὐκ ἀπεικότως.

Δεκάτη πέμπτη Ἱερωνύμοιο ἦτορ ἔνθεν ἦραν.

**Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.**

Ωιδὴ ζ΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἐπλήσθης ἐλλάμψεως, τοῦ Παναγίου Πνεύματος Ἄγιε,
ἀγιότητι βίου, ψυχὴν ἀγνίσας καὶ πᾶσαν ἔννοιαν· ὅθεν τῷ
κόσμῳ ὡς ἥλιος ἔλαμψας, διδασκαλίας φωτὶ, καταφωτίζων
ἡμᾶς.

Γνωρίσας ἐν Πνεύματι, τῷ Αὐγουστίνῳ τῷ θείῳ Ἄγιε, ὡς
ἀνέκφραστος ἐστίν, ἢ τῶν Δικαίων δόξα αἰώνιος, τοῦτον
διήγειρας ψάλλειν τῷ Κτίσαντι· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Ἀγίων μιμούμενος, τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Πατέρων Ὅσιε, τὰς
λαμπρὰς ἀριστείας, καθάπερ Ἄγγελος πεπολίτευσαι, ἐν
Βηθλεὲμ ἐκβοῶν Ἱερώνυμε· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ναμάτων τῆς χάριτος, ὡς πολυχέμων κρήνη ὑπάρχουσα,
Θεοτόκε Παρθένε, βλύσον μοι ὕδωρ ζωῆς τῆς κρείττονος, καὶ
τῶν παθῶν μου τὸν ῥύπον ἀπόπλυνον, ἵνα τῆς δόξης Χριστοῦ,
μέτοχος γένωμαι.

Ωιδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Γνώσεως πάσης σκηνώμα, ἀπαθείας κειμήλιον, καὶ
Ὁρθοδοξίας ἀληθῆς διδάσκαλος, φωτὸς θεοῦ ἔμπλεος, καὶ

θησαυρός πολύτιμος, θείων διδαγμάτων, Ἱερώνυμε ὤφθης, βοῶν ἀδιαλείπτως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐκ Βηθλεὲμ ἐξέλαμψας, εἰς ὑφήλιον ἄπασαν, ταῖς τῶν διδαχῶν σου ὑποθήκαις πάνσοφε, ἠθῶν καθαρότητα, καὶ ἀρετῶν λαμπρότητα, καὶ Ὁρθοδοξίας, ἐκδιδάσκων τὸ κάλλος, καὶ πάντα διεγείρων, Ἱερώνυμε ψάλλειν· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥώμη ἢ περιάκουστος, τῶν καλῶν σου τρυφήσασα, τῆς ἐν σοί σοφίας ἠγάσθη τὴν ἔλλαμψιν ἐν ταύτῃ γὰρ Ὅσιε, περιφανῆς διδάσκαλος, ὤφθης ἀληθῶς, πρὸς ἀρετὴν ἐπανάγων, τοὺς πίστει δεχόμενους, Ἱερώνυμε Πάτερ, τῶν θείων σου ῥημάτων, τὸν σπόρον θεοφόρε.

Θεοτοκίον.

Ἀγιωτέρα πέφηνας, τῶν Ἁγίων Δυνάμεων, τῆς ὑπερκοσμίου Θεοτόκε τάξεως· τὸν ταύτης γὰρ τέτοκας, δημιουργὸν καὶ Κύριον, ἐξ ἀπειρογάμου, καὶ ἀχράντου νηδύος· διὸ ἀγιάσόν μου, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, Ὑπεραγία Κόρη, ἀγίαις σου πρεσβείαις.

Ωιδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Σοφίας οὐρανόου καταυγασθεῖς, τῷ φωτὶ Ἱερώνυμε Ὅσιε, περιφανῆς, ὤφθης εὐσεβείας ὑφηγητῆς, καὶ βίου ὑποτύπωσης, καὶ τῆς ἐγκράτειας ὑπογραμμός· διὸ σὲ θεοφόρε, στεφάνῳ ἀφθαρσίας, ὁ Ζωοδότης ἐστεφάνωσε.

Ἰθύνας σου τὸν βίον ἐπιμελῶς, πρὸς Θεὸν Ἱερώνυμε Ὅσιε, πάση σπουδῇ, καὶ φρονήσει Πάτερ καὶ ἀρετῇ, τῶν μοναστῶν ὑπόδειγμα, ὤφθης δι' ἀγόνων πνευματικῶν, καὶ θεῖος μυστογράφος, τῶν θεϊκῶν λογίων, ὡς Παρακλήτου ἐνδιαίτημα.

Μεγίστης εὐκληρίας ἐν οὐρανοῖς, ἠξιώθης σοφὲ Ἱερώνυμε, ἀσκητικῶς, δρόμον σου τελέσας τὸν ἱερόν, καὶ τῶν

Ἀγγέλων σύσκηνος, ὥφθης καὶ Ἁγίων συγκοινωνός· μεθ' ὧν ἀεὶ
δυσώπει, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων, τὴν εὐαγῆ μνήμην σου Ἄγιε.

Ὅσιως ἐν σοφία παντοδαπεῖ, καὶ σεμνῆς πολιτείας τοῖς
σκάμμασιν, ἐπὶ τῆς γῆς, τὸν Χριστὸν δοξάσας ἐν οὐρανοῖς,
δόξης ἐδείχθης μέτοχος, Πάτερ Ἱερώνυμε θαυμαστής. Αὐτῆς
οὖν θεοφόρε, κάμε τὸν σὲ ὑμνοῦντα, ταῖς σαῖς πρεσβείαις
καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Ἦμνοῦμεν τῆς λοχείας σου τῆς φρικτῆς, τὸ
πανθαύμαστον Κόρη μυστήριον ὅτι Θεός, ὥφθη τοῖς
ἀνθρώποις σωματικῶς, ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων σου, τῶν
βροτῶν τὴν φύσιν προσειληφώς, καὶ σὲ Θεογεννητορ, τοῦ
κόσμου προστασίαν, καὶ σωτηρίαν ἐναπέδειξε.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Φιλοσοφία κρείττονι, τὸν νοῦν καθάρας Ὅσιε, τῆς
ὑπερσόφου σοφίας, λαμπρὸν δοχεῖον ἐδείχθης, καὶ θεοφόρον
ὄργανον, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, παμμάκαρ Ἱερώνυμε, καὶ
ἀγωγῆς ἐνάρετου, τύπος δι' ἔργων ὀσίων.

Θεοτοκίον.

Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον, ὑπερφυῶς κηῆσασα, τὴν
αἰωνίαν τῷ κόσμῳ, λύτρωσιν χορηγοῦντα, Παρθένε
ὑπεράμωμε, αὐτὸν δυσώπει δέομαι, δοῦναι καμοὶ συγχώρησιν,
ὧν ἔπραξα ἐν τῷ βίῳ, καὶ σῶσαι με Θεοτόκε.

**Εἰς τοὺς Αἶνους ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ
ἐξῆς Προσόμοια. Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!**

Πάτερ σοφὲ Ἱερώνυμε, ἀνατεθεὶς τῷ Θεῷ, καταλλήλως
ἐβίωσας, ὥσπερ ἄλλος Ἄγγελος, ἐν τῷ κόσμῳ θεόληπτε,
σαρκὸς ὀρέξεις ἀπαρνησάμενος, καὶ πρὸς τὰ ἄνω
κατεπειγόμενος· ὅθεν τῆς κρείττονος, δωρεᾶς ἠξίωσαι, καὶ
μοναστῶν, ὥφθης ἐγκαλλώπισμα, βίου λαμπρότητι.

Πάτερ σοφὲ Ἱερώνυμε, ἀνακαθάρας τὸν νοῦν, τῆς σοφίας τοῦ Πνεύματος, ἀνεδείχθης ὄργανον, θείῳ φέγγει λαμπόμενος· ὅθεν τῷ κόσμῳ ζωῆς διδάγματα, ὡς ὑποφήτης θεῖος ἐπήγασας, πάντων ἐπάροντα, τὰς καρδίας Ὅσιε, πρὸς ἀρετῶν, εὐκαρπίαν ἔνθεον διὸ τιμῶμέν σε.

Πάτερ σοφὲ Ἱερώνυμε, ἐν τῇ Συρία τὸ πρῖν, καὶ Αἰγύπτῳ τὸ δεύτερον, βίον τὸν ἰσάγγελον, πεπολίτευσαι Ἄγιε, ἐν Βηθλεὲμ δὲ τὸν θεῖον δρόμον σου, καλῶς τελέσας πρὸς ὑπερκόσμιον, πόλιν ἀνέδραμες, πρὸς Χριστοῦ δεχόμενος, τὰς ἀμοιβάς, τῶν κατορθωμάτων σου, τῶν θείων Ὅσιε.

Πάτερ σοφὲ Ἱερώνυμε, τῷ ἱερωῶ συνδεθείς, Γρηγορίῳ τῷ μάκαρι, θείας οἰκειώσεως, τῷ συνδέσμῳ ἐν χάριτι, καὶ Αὐγουστίνου φίλος γενόμενος, ἀεὶ δυσώπει σὺν τούτοις Ἄγιε, τὸν Πανοικτίρμονα, δοῦναι ἡμῖν ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν, καὶ τῆς οἰκειώσεως, τυχεῖν τῆς κρείττονος.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Τῷ λόγῳ τῆς χάριτος, τὴν θύραθεν σοφίαν εὐθύνας, πάντα τὰ σὰ διέθου εἰς ὑπουργίαν τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶν καὶ κινούμενος, τῆς αἰωνίου ζωῆς τὸ κάλλος, ὡς ἐν ἐσόπτρῳ ἐκφαίνεις, τῇ τοῦ βίου λαμπρότητι· καὶ τὰ ἄνω φρονεῖν καὶ ζητεῖν, τὰς διανοίας ἡμῶν παιδεύων, φυτοκόμος ἀρετῶν, καὶ τῆς Ἐκκλησίας κοσμήτωρ, Ἱερώνυμε Πάτερ ὠφθης. Ἀλλ' ὡς τὸν ἀμαράντινον ἀναδησάμενος στέφανον, ἰκέτευε δεόμεθα, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε...

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου ἢ γ' καὶ στ' ὧδή.

Ἀπόστολον ζήτει τῇ 6ῃ Δεκεμβρίου.

Εὐαγγέλιον τῇ 17ῃ Ἰανουαρίου.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις ἐνάρετου βίου εἰκῶν, καὶ τοῦ Παρακλήτου, ἐνδιαίτημα ἱερὸν χαίροις συνωνύμων, τῶν σῶν προστάτης θεῖος, καὶ πρέσβυς πρὸς τὸν Κτίστην, ὦ Ἱερώνυμε.

Δίστιχον.

*Ἱερώνυμε τὰς σὰς ἀνδραγαθίας,
Γεράσιμος ὕμνησεν ἄσμασι θείοις.*